

Leucèmia

Un relat de: [korius](#)

En Germán és un noi bastant macu. Bé, no és res de l'altre món, però no el considero un noi lleig. Té les orelles molt gracioses i sempre em fa riure. Troba que sóc una nena una mica immadura, tot i que reconeix que he viscut coses no em toquen viure (universitària de segon any). Fins conèixer en Gerard sempre que estava amb ell no podia pensar en ningú més. Pujava al cel, tocava les estrelles i la lluna em guardava.

El Gerard, en canvi, objectivament no és un noi gaire agraciat. Psicològicament és molt complicat. Jo crec que ho és tant que supera el meu sentit comú. Cal dir que estudia matemàtiques (ja sé que generalitzar està malament) i que veu les coses científicament. No li dóna voltes a les coses i suposo que per això no es preocupa tant. Ara el trobo més atractiu que abans.

Vaig estar uns dies sense saber si era o no veritat. Desitjava que fos mentida. Malauradament un dijous tornant de festa, entre crits d'un bon amic seu i jo, vaig anar-me'n al llit de la pitjor manera. Parlar i sentir-te tan lluny de mi em feia mal. Parlar i saber que feies esforços per mi em feia encara més mal. Parlar i no poder donar-te un petó abans d'anar a dormir... dormir encara que fos en els sillons tan incòmodes de les habitacions d'hospital i llevar-me cada dia amb mal d'esquena. Observar com dormiries i acariciar-te el front. Així et despertaries i enfadat em diries "Deixa'm dormir" i jo, amb un somriure de pam a pam, et besaria fins cansar-me. Vigilar que no lliguessis amb les infermeres. Acompanyar-te a totes les cites mèdiques. Fer-te riure als anàlisis, llegir-te llibres i poemes a les puncions... Mirar les obres que contaves que feien com dos avis, jugar al póker i gaudir del teu fanatisme blaugrana als partits de futbol...

I per fi, amb dos setmanes de preparació (tan mental com físicament), a principis de març vaig poder tornar-te a veure. Vaig besar els teus llavis rugosos. Vaig acariciar el teu cap sense cabell. Vam tornar a besar-nos. I mirant a l'horitzó vam deixar la nostra història d'amor.

Vull aquells petons que em fas a la galta sempre que parlem. Vull que intentis llevar-me el sostenidor i que no sàpigues. Vull que me masturbis.

Et vull a tu.